

HIERBIJ BENT U ALLEN VAN HARTE UITGENODIGD

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, u en ik, wij allemaal, zijn van harte door onze Vader in de hemel uitgenodigd om deel te nemen aan een bijzonder diner, het avondmaal van de bruiloft van Zijn Zoon, onze Heer en Heiland, Jezus Christus.

Openb. 19:9 – *“En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden Gods.”*

Op deze grote en heerlijke dag zal de Bruid, dat wil zeggen de Gemeente bestaande uit miljoenen wedergeboren kinderen Gods uit alle volkeren, in het huwelijk treden met Jezus. En al die mensen uit al die volkeren zullen deel mogen nemen aan een bijzonder feestmaal. Jes. 25:6 – *“En de HEERE der heirscharen zal op dezen berg allen volken een vetten maaltijd maken, een maaltijd van reinen wijn, van vet vol mergs, van reine wijnen, die gezuiverd zijn.”*

Op deze dag is er dan ook wat te vieren, want dan is alles volbracht! Aan alle aardse ellende zal dan een einde zijn gekomen (Openb. 21:6).

Maar, broeders en zusters, de vraag die ik nu aan u en aan mijzelf wil stellen, luidt: *“Bent u bereid, ben ik bereid, bent u waardig, ben ik waardig, om aan dit feestmaal deel te nemen?”*

Of schatten wij Gods uiterst eervolle uitnodiging wellicht niet naar waarde, en of gaan wij wellicht zelfs geheel aan Zijn uitnodiging voorbij?

Ik denk dat het heel belangrijk is om hier eens goed over na te denken en ons hart eens goed te onderzoeken, want ook Jezus confronteerde Zijn discipelen met deze vraag. Ik wil beginnen met het lezen van Luk. 14:16-24 – *“Maar Hij zeide tot hem: Een zeker mens bereidde een groot avondmaal, en hij noodde er velen. En hij zond zijn dienstknecht uit ten ure des avondmaals, om den genoden te zeggen: Komt, want alle dingen zijn nu gereed. En zij begonnen allen zich eendrachtelijk te ontschuldigen. De eerste zeide tot hem: Ik heb een akker gekocht, en het is nodig, dat ik uitga en hem bezie; ik bid u, houd mij voor verontschuldigd. En een ander zeide: Ik heb vijf juk ossen gekocht, en ik ga heen, om die te beproeven; ik bid u, houd mij voor verontschuldigd. En een ander zeide: Ik heb een vrouw getrouwd, en daarom kan ik niet komen. En dezelve dienstknecht weder gekomen zijnde, boodschapte deze dingen zijn heer. Toen werd de heer des huizes toornig, en zeide tot zijn dienstknecht: Ga haastelijk uit in de straten en wijken der stad, en breng de armen, en verminkten, en kreupelen, en blinden hier in. En de dienstknecht zeide: Heere, het is geschied, gelijk gij bevolen hebt, en nog is er plaats. En de heer zeide tot den dienstknecht: Ga uit in de wegen en heggen; en dwing ze in te komen, opdat mijn huis vol worde; Want ik zeg ulieden, dat niemand van die mannen, die genood waren, mijn avondmaal smaken zal.”*

Als we deze gelijkenis van Jezus goed hebben gelezen, dan valt ons op dat alle genodigden zich begonnen te verontschuldigen. Vindt u dat niet vreemd? En hun excuses waren ook vreemd. Want wie gaat er nu pas ná de aankoop een gekochte akker bekijken? Dat doe je toch vóór de koop? Wie gaat er nu pas ná de aankoop de gekochte ossen uitproberen? Dat doe je toch vóóraf? En wie kan er nu niet deel nemen aan een feestmaal omdat men pas geleden getrouwd is? Men ligt toch niet dag in dag uit met zijn vrouw in bed en men kan haar toch ook meenemen?

Het lijkt net alsof Jezus wil benadrukken, dat de uitnodiging van het Evangelie om door Jezus gered te worden van het eeuwige verderf en deel te nemen aan het bruiloftsmaal in de hemel, voor de overgrote meerderheid van de mensen in de wereld pure dwaasheid is.

1 Cor. 1:18-21 – *“Want het woord des kruises is wel dengenen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods; Want er is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik te niet maken. Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid dezer wereld niet dwaas gemaakt? Want nademaal, in de wijsheid Gods, de*

wereld God niet heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid der prediking, zalig te maken, die geloven;”

Ja, broeders en zusters, de meeste mensen vinden Gods uitnodiging maar dwaasheid en zij vinden werken en geld verdienen (het beeld van de aangekochte akker en de ossen) en hun vleselijke en sexuele pleziertjes (het beeld van de getrouwde vrouw) véél belangrijker.

Daarom werd de heer des huizes boos! Hij zei tegen zijn dienstknecht: *“Ga haastelijk uit in de straten en wijken der stad, en breng de armen, en verminkten, en kreupelen, en blinden hier in.”*

Wat zijn dit voor mensen, die armen, verminkten, kreupelen en blinden? Dat zijn wij!

Wij zijn dwazen, idioten en fanatici volgens veel mensen in de wereld, volgens de media, en volgens het establishment en de zogenaamde wetenschappers. Wij zijn volgens hen wat simpele mensen, die nu eenmaal beperkte verstandelijke vermogens hebben.

Maar weet u wat nu zo bijzonder is, broeders en zusters? God heeft juist degenen uitverkoren die Hem nodig hebben, die erkennen dat ze grote zondaren zijn, die ziek zijn, die innerlijk zwak zijn, die tot de conclusie zijn gekomen dat er nog veel aan hun karakter schort. 1 Cor. 1:27-28 – *“Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen; En het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is, te niet zou maken;”*

Is God niet geweldig? Hij heeft juist en in het bijzonder degenen uitgenodigd, die Hem nodig hebben. Die het leven niet alleen af kunnen en in nood zijn. U en mij!

Ook in Matt. 22:2-14 spreekt Jezus over de uitnodiging van God: *“Het Koninkrijk der hemelen is gelijk een zeker koning, die zijn zoon een bruiloft bereid had; En zond zijn dienstknechten uit, om de genoden ter bruiloft te roepen; en zij wilden niet komen. Wederom zond hij andere dienstknechten uit, zeggende: Zegt den genoden: Ziet, ik heb mijn middagmaal bereid; mijn ossen, en de gemeste beesten zijn geslacht, en alle dingen zijn gereed; komt tot de bruiloft. Maar zij, zulks niet achtende, zijn heengegaan, deze tot zijn akker, gene tot zijn koopmanschap. En de anderen grepen zijn dienstknechten, deden hun smaadheid aan, en doodden hen. Als nu de koning dat hoorde, werd hij toornig, en zijn krijgsheren zedende, heeft die doodslagers vernield, en hun stad in brand gestoken. Toen zeide hij tot zijn dienstknechten: De bruiloft is wel bereid, doch de genoden waren het niet waardig. Daarom gaat op de uitgangen der wegen, en zovelen als gij er zult vinden, roept ze tot de bruiloft. En dezelve dienstknechten, uitgaande op de wegen, vergaderden allen, die zij vonden, beiden kwaden en goeden; en de bruiloft werd vervuld met aanzittende gasten. En als de koning ingegaan was, om de aanzittende gasten te overzien, zag hij aldaar een mens, niet gekleed zijnde met een bruiloftskleed; En zeide tot hem: Vriend! hoe zijt gij hier ingekomen, geen bruiloftskleed aan hebbende? En hij verstomde. Toen zeide de koning tot de dienaars: Bindt zijn handen en voeten, neemt hem weg, en werpt hem uit in de buitenste duisternis; daar zal zijn wening en knersing der tanden. Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.”*

Deze gelijkenis van Jezus is in het begin identiek aan Zijn gelijkenis in Luk. 14:16-24. Maar dan valt er iets op. Degenen die in eerste instantie uitgenodigd waren, beginnen de dienstknechten van de Koning, die de uitnodigingen hadden overgebracht, te vervolgen. Soms doodden zij hen zelfs. En is dit niet wat er in de wereld aan de hand is? De christenen en de predikers worden in Nederland nog niet vermoord, maar zij worden wel monddood gemaakt en veracht. En in veel andere landen worden christenen wél vermoord. Maar Gods oordeel is latent aanwezig. Eens komt de dag dat Hij de vervolgers zal straffen.

Maar opnieuw wil ik de vraag stellen: *“Zijn wij gereed voor het bruiloftsfeest?”* Want uit Jezus' tweede gelijkenis blijkt, dat er een gast in de feestzaal was binnen gekomen zonder bruiloftskleed. Die persoon had zich niet voorbereid, maar zat daar in z'n dagelijkse kledij.

In geestelijk schaduwbeeld betekent dit, dat die persoon zich niet had gehuld in het kleet van de gerechtigheid van Jezus en zichzelf dus niet had gereed gemaakt (Rom. 5:1; Openb. 3:4-5,18; 19:8). Maar hier gaat het nu juist om! Want de Bruid, de Gemeente, zal volkomen gereinigd en gereed zijn op die grote dag van haar Bruiloft. Openb. 19:7-9 – *“Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid. En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen. En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden Gods.”*

Ook dit zó belangrijke aspect komt in een bijzonder verhaal in de bijbel tot uitdrukking. We kunnen dit lezen in het boek Esther, in hoofdstuk 1, waar gesproken wordt over een grote koning, namelijk koning Ahasvéros van Perzië. Ahasvéros richtte een maaltijd aan voor ál zijn vorsten en zijn knechten en ál het volk in zijn regeringshoofdstad Susan. Herkent u het patroon met de gelijkenissen van Jezus, broeders en zusters? Esth. 1:3,5 – *“In het derde jaar zijner regering maakte hij een maaltijd al zijn vorsten en zijn knechten; de macht van Perzië en Medië, de grootste heren en de oversten der land-schappen waren voor zijn aangezicht; Toen nu die dagen vervuld waren, maakte de koning een maaltijd al den volke, dat gevonden werd op den burg Susan, van den grootste tot den kleinste, zeven dagen lang, in het voorhof van den hof van het koninklijk paleis.”*

In dit verhaal zien we Ahasvéros als een typebeeld van onze grote, hemelse Koning. Het moest een geweldig feest worden en op de zevende dag besloot de koning dat koningin Vashti voor zijn aangezicht moest verschijnen om haar schoonheid te tonen aan het volk en aan al de vorsten. Maar wat gebeurde er? Zij weigerde. Esth. 1:10-12 – *“Op den zevenden dag, toen des konings hart vrolijk was van den wijn, zeide hij tot Mehuman, Biztha, Charbona, Bigtha en Abagtha, Zethar en Charchas, de zeven kamerlingen, dienende voor het aangezicht van den koning Ahasveros, Dat zij Vasthi, de koningin, zouden brengen voor het aangezicht des konings, met de koninklijke kroon, om den volken en den vorsten haar schoonheid te tonen; want zij was schoon van aangezicht. Doch de koningin Vasthi weigerde te komen op het woord des konings, hetwelk door den dienst der kamerlingen haar aangezegd was. Toen werd de koning zeer verbolgen, en zijn grimmigheid ontstak in hem.”* De weigering van Vasthi om te komen en haar schoonheid te tonen (haar naam betekent *“de schone, de prachtige”*), was een grote belediging voor de koning en hij werd erg boos.

Dit moeten wij ons héél goed realiseren als wij weigeren in te gaan op Gods uitnodiging voor het avondmaal van de bruiloft des Lams, of als wij onze schoonheid niet wensen te tonen door niet gekleed in het bruiloftkleed te verschijnen. Dit is voor God een belediging. Indien wij weigeren om het Licht van Jezus in ons leven te verspreiden en onze nieuwe schoonheid en reinheid door het Bloed van Jezus wensen te verbergen, dan lopen we de kans dat God boos op ons wordt en dat wij Zijn uitnodiging verliezen.

Want koningin Vashti werd afgezet als koningin op advies van zijn raadslieden. Esth. 1:19b – *“.....: dat Vasthi niet inga voor het aangezicht van den koning Ahasveros, en de koning geve haar koninkrijk aan haar naaste, die beter is dan zij.”* Broeders en zusters, Vashti's plaats werd ingenomen door een nieuwe koningin, Esther. Deze naam Esther (אֶסְתֵּר) betekent *“ster”*. En een ster schijnt en straalt licht uit. Vashti wilde niet stralen, maar Esther wel. Daarom is Esther een schaduwbeeld van de Gemeente, van de Bruid van Jezus, die graag voor Hem wil schijnen en Zijn Licht verspreiden in deze duistere, zondige wereld, opdat velen de heerlijkheid van haar Bruidegom zullen ontdekken.

We zullen in de betekenis van haar naam ontdekken wát God werkelijk van ons verlangt als wij het Evangelie, dus de uitnodiging van God, diep in ons hart hebben ontvangen.

Wij allen waren eens zondaren, opstandige vijanden van God en voor eeuwig diep verloren door onze zonden, onze schuld en onze misdaden. Wij hielden er zelfs van om te zondigen. In bijbelse beeldspraak waren wij als doornen en distelen, slechts geschikt om verbrand te worden in het eeuwige vuur. Hebr. 6:8 – *“Maar die doornen en distelen draagt, die is verwerpelijk, en nabij de vervloeking, welke einde is tot verbranding.”*

Maar de bijbel zegt dat er wat gebeurt, dat er wat verandert met doornen en distels als wij Jezus in ons hart aannemen. Die doorn en die distel zal veranderd worden in een denneboom, respectievelijk een mirteboom. De denneboom en de mirteboom zijn typebeelden van aanbidding van God, want bij beide bomen groeien de takken omhoog.

Jes. 55:13 – *“Voor een doorn zal een denneboom opgaan, voor een distel zal een mirteboom opgaan; en het zal den HEERE wezen tot een naam, tot een eeuwig teken, dat niet uitgeroeid zal worden.”*

Om die mirteboom gaat het mij, broeders en zusters. *“Mirteboom”* is in het Hebreeuws *“hadas”* (הַדַּס) en zo heette de nieuwe koningin vóórdat zij Esther werd genoemd.

Esth. 2:7 – *“En hij was het, die opvoedde Hadassa (deze is Esther, de dochter zijns ooms); want zij had geen vader noch moeder; en zij was een jonge dochter, schoon van gedaante, en schoon van aangezicht; en als haar vader en haar moeder stierven, had Mordechai ze zich tot een dochter aangenomen.”*

Het meisje Hadassa, dat eens in haar oude, zondige, natuurlijke leven een distel was geweest, werd een mirteboom van aanbidding toen zij Jezus in haar hart had toegelaten. Zij werd Hadassa, een aanbidders van Jezus. Met haar nieuw verworven geestelijke leven ontving zij een nieuwe naam van God, tot een eeuwig teken, dat nooit meer zou worden uitgeroeid. Zij kreeg de Perzische naam Esther (אֶסְתֵּר). De naam Esther komt van de woordstam *“seeter”* (סֵתַר), dat *“verborgen”* betekent. En verborgenheid wijst op de situatie vlak voordat wij beginnen te schijnen voor Jezus. Eerst waren wij zondige distels, maar wij namen Jezus aan en in de verborgenheid vond het wonder van onze wedergeboorte plaats. Uiterlijk was het niet te zien. We ontvingen een nieuwe levende geest en wij begonnen Jezus te aanbidden. Eerst nog verborgen en nauwelijks zichtbaar. Maar toen begon het vuur in ons te gloeien en werden wij een licht voor Jezus. Wij werden een deel van de Bruid van Jezus en begonnen een fel licht te worden. En hiermee zijn we bij de ware betekenis van Esther (אֶסְתֵּר), namelijk *“ster”*.

De Bruid van Jezus is een schijnende ster, omdat zij een aanbidders van Hem is geworden. En God de Vader zoekt degenen die Hem aanbidden. Joh. 4:23 – *“Maar de ure komt, en is nu, wanneer de ware aanbidders den Vader aanbidden zullen in geest en waarheid; want de Vader zoekt ook dezulken, die Hem alzo aanbidden.”*

Geliefde broeders en zusters, Gods uitnodiging voor het avondmaal van de bruiloft van Zijn Zoon is voor hén bestemd. Voor hen die Hem aanbidden en liefhebben. Voor hen die zich zwak voelen en Hem nodig hebben. Voor hen die hun gehele hart aan Hem willen geven. Laten wij ernstig onderzoeken of er niet wellicht een verwerping of afkeer van Hem in ons hart aanwezig is.

God zegene u. Amen.